

ты си; ако презрѣашь, ты си го грабнѣлъ, ако ли сѣ маешь, ты го си избѣгналъ

НѢДѢЛА ДѢВЯТА ОТЬ ЛУКА,

или

ДВАДЕСАТЬ И ШЕСТА СЛѢДЪ ПАТДЕСАТНИЦАТА.

ЗА ЛИХОИМСТВОТО.

Человѣкъ нѣкоемъ богатъ оубоувѣисѣ ника: И
мыслаше въ себѣ, глгобѣ: Чтѣ сотворю;
(Лѣк. гл. 12, ст. 16 и 17.)

И по-напредъ богатъ, и сега оцѣ по-богатъ, и оцѣ ли мысли тойзи человекъ? нивата мѣ сѣ обродила сѣ бескрайно изобиліе отъ сѣкаквы плодове, и оцѣ ли сѣ утѣснава сѣрдцето мѣ? рожбыты мѣ сѣ сѣ умножили чрезмѣрно, имотити мѣ сѣ сѣ умножили бескрайно, и за тѣй ли сѣ пораслы, и умножили сѣ сѣ грижиты мѣ? Той е станѣлъ пребогатъ, и оцѣ ли сѣ оплаква като сиромашъ? Чтѣ сотворю? И ако той не мирѣса сега, когато мѣ е проводилъ Богъ като силенъ дъждъ Божественното си благословеніе, кога ще престане отъ многома-тежното попеченіе на богатството? кога? никога. Шѣ вода болнѣтъ отъ и-дропическата водната власть, нѣ сѣ не насыща; многото пиеніе вода не погасѣва, нѣ го пали оцѣ повѣче за вода; такъкъ е лакомѣтъ человекъ на днешната притчѣ; колкото повече сѣ трѣди, колкото повѣче събира, толко повече желѣе. Колко лошѣ страсть е лихоимство-то! страсть, коѣто владѣе тѣрдѣ на широко въ свѣтътъ, коѣто насилствѣва, мѣчител-ствѣва, и смѣщава сѣкой человекъ; не сѣ срамѣва отъ человекъ, нити отъ Бога сѣ бои. Нѣма ни свѣсть, ни прѣтелство, ни роднина, ни правда, ни страхъ, или срамъ, който да одържи грабителныты рѣцѣ на лихои-меца; коѣто посѣгатъ все едно къмъ богаты, и сиромасы, и 'разграб-ватъ все едно и къцы, и Черквы. На братъ не мѣ е мило да съ-блече брата си; сынъ сѣ не страхѣва да осиромаша бащата си, же-